Anul al 57-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In Romînia 6 lei / In străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.404/939

Nr. 269 Luni 30 Septembrie 1940
10 Pagini P IIII

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tarifuł poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ȚARA
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

STABILITATE ȘI COORDONARE

Firește, pe lângă atâtea măsuri pripite sau nepotrivite realităților materiale și sufletești ale mediului și epocii din zilele noastre, nu putem să nu recunoaștem că au fost și măsuri bine studiate, dela care toată lumea aștepta să culeagă rezultate practice utile. Totuși ele nu s'au produs. Și nu s'au produs, nu din cauza defectuozității lor de concepție — și uneori, nici chiar a defectuozității în aplicare — cât și din cauza lipsei de stabilitate și de coordonare. In toate direcțiunile. Intâi nestabilitatea guvernelor și a titularilor de ministere, fiecare nou guvern sau fiecare nou ministru venind cu concepțiile și cu metodele lui.

Apoi, nestabilitate în legiferare și în elaborarea măsurilor de execuție, care transformase problemele fundamentale și toate sectoarele de viață ale țării într'un vast și mereu frământat câmp de experiențe sterile.

La aceste racile se adaogă alta tot atât de hotăritoare: lipsa de coordonare în tratarea problemelor, în fixarea și aplicarea soluțiunilor, ceeace a condus la atâtea situații paradoxale, ca o măsură luată într'un sens de un departament sau un oficiu, să fie zădărnicită de altă măsură luată în sens opus de alte departamente sau oficii.

Dacă n'am reține, din atâtea cazuri, decât cele întâmplate cu legea speculei și faptele ar fi îndestul de concludente.

Legea aceasta, cu toate sancțiunile ei, cu toată aparatura de comisii, inspectori, controlori, instanțe de judecată, n'a dat niciunul din rezultatele scontate. La început, pentrucă toată problema scumpirii traiului a fost redusă la noi, de către factorii în drept, la un simplu fenomen de speculă atribuit lăcomiei de câștig a negustorilor și intermediarilor, lăsându-se cu totul la o parte fenomenul natural al formării și evoluției prețurilor sub înrâurirea unor factori noui— hotăritori — în mișcarea economică națională și internațională. Apoi, din cauza lipsei de organizare și de legătură între ele, a pieților de producție și desfacere, din cauza lipsei de coordonare între activitățile organizațiilor profesionale de producție și de desfacere și organele oficiale tutelare, care, deținând în fiecare moment evidența stocurilor și a necesităților consumului pe regiuni și pe țară, să aibă putința a echilibra disponibilitățile cu cererile pieții, asigurând la vreme aprovizionarea normală a populației.

Nu numai că a lipsit această largă cuprindere a datelor problemei într'un sistem de ansamblu al măsurilor practice coordonate între ele, cum a lipsit și concentrarea aplicării lor în mâinile unui organ suprem de îndrumare, control și execuție, dar intervenția autorităților, efectuată în condițiuni defectuoase, a dus sistematic la agravarea iar nu la ameliorarea răului. Așa, în timp ce, unele departamente țineau la îndrumarea pieții spre politica prețurilor scăzute, fixând la articolele de consum popular prețuri maximale din oficiu, altele, preocupate de grija valorificării unora din produsele indigene, care deasemeni interesau consumul popular, fixau, tot din oficiu, prețuri remuneratorii, care contracarau sforțările de ieftenire a pieții.

Aceeași lipsă de coordonare și de unitate permitea ca ministerul de finanțe, urmărindu-și propriile lui interese fiscale, să vie cu noui sporuri de impozite, căile ferate să pue în aplicare tarife urcate de transport, iar municipiile și regiile și diferite alte instituții publice sau autonome să-și adaoge fiecare taxa, impozitul, tariful ei sporit.

Din toate acestea nu puteau ieși, firește, decât haosul, scumpetea excesivă și dispariția mărfurilor de pe piață.

Această situație nu putea merge la infinit.

Creiarea unui minister al coordonării, în capul căruia a fost numit un eminent specialist, și instituirea Statului major economic de către actualul guvern, sunt chemate să pue rânduiala cuvenită în haosul de până acum. Sunt măsuri indicate de necesitățile ridicate la suprafață de însăși evoluția structurală a economiei generale, care dela economia de pace a trecut la cea de război și dela regimul economiei liberale la acela al economiei dirijate și coordonate.

ROMÂNIA DE ALTĂ DATĂ

Atunci când chestiunea pierderei unei părți din Transilvania devenise mai acută, iar guvernul Gigurtu interzisese presei orice amestec în această chestie, am vrut să publicăm articolul de mai jos, care, însă, și el a fost oprit, după cum și altele, în diferite ocazii, au fost oprite de cenzură dintr'o greșită înțelegere a intereselor românești.

De aceea, și pentru a arăta că noi, în toate ocaziile, am încercat să ne facem datoria și să atragem atenția asupra greșelilor ce se comiteau, vom căuta să publicăm — bineînțeles dacă ni se va permite — o serie din acele articole cenzurate.

Pentru azi publicăm articolul directorului nostru, d. Stelian Popescu: ROMÂNIA DE ALTĂ DATĂ.

„Rog pe cetitorii curagioși cari semnează și pe anonimii cari îmi scriu, să se coboare puțin în conștiința lor și să înțeleagă drama sufletească în care trăesc de câteva zile, când nu pot, nu din voința mea, nici măcar să-mi exprim durerea alături cu a fraților îndurerați pentru marea pierdere pe care o încearcă tot neamul românesc.

Ani de zile am atras atențiunea asupra pericolului pe care îl vedeam cu ochii minții și ai sufletului meu venind și totuș n'am fost nici înțeles, nici ascultat de acei pe cari împrejurările vitrege îi adusese în locul de conducere.

Ce putea să facă un biet om care, ca mine, aruncat în marginea vieții politice, dar ținând o vreme în mână un condei liber și apoi unul înfrânat, de cât să strige cât îi permiteau puterile, celor cu ochii închiși, că prăpastia este în față și să ia măsuri de a o ocoli, ori de a face punte de trecere d'asupra ei?

Cât de departe a fost generația beneficiară de azi, de aceea din 1914—1916; cât de puțin înțelegătoare a fost la glasul poruncitor al datoriilor pe cari le avea față de strădaniile oamenilor politici de atunci și față de sutele de mii de morți, cari i-au dat putința huzurului din cei din urmă douăzeci de ani!

Istoria nepărtinitoare, peste care nu s'a așezat în deajuns praful vremii, pentru ca fiind scuturat să fie și trezitor de conștiințe, va fi, într'o zi apropiată, mustrătoare față de acei cari au pângărit strădaniile generației eroice, generației care a arătat în cuvinte ca și biblice drumul de urmat și datoria de îndeplinit.

Iată ce spunea unul din protagoniștii naționalismului românesc, genialul Take Ionescu, într'o adunare, la 3 Mai 1915, la Ploești:

„Suntem aci, în orientul Europei, două popoare de seamă, care nu încăpem amândouă în același grad de mărire. Sunt Ungurii și suntem noi, Românii. De câte ori Ungurii s'au înălțat, de atâtea ori noi, Românii, am scăzut; de câte ori noi ne vom ridica, de atâtea ori, ei vor scădea.

Imperialismului lor neputincios trebue să-i opunem naționalismul nostru și conștient și puternic și integral și fără nicio rezervă".

Iată ce m'am căsnit eu, după moartea neașteptată a acelui mare geniu al neamului, timp de douăzeci de ani, să sădesc în sufletul românilor peste care, cu ajutorul oficialității, se turna zi de zi otrava cosmopolitismului și a umanitarismului tarabei, pusă să stingă flacăra patriotismului nostru.

Altă dată, tot Take Ionescu, în discursul dela sala Dacia din București, la 28 Iunie 1915, zicea și o repet aceasta pentru a fi reținută și de acei cari ne tăgăduiesc latinitatea noastră:

„Acum 1800 de ani, un mare împărat ne-a așezat călare peste Carpați. Așa trăim și așa vom muri. Viața noastră este imposibilă altfel de cât călare peste Carpați. Acum o mie de ani, a venit un popor sălbatic, ca o vijelie și s'a așezat în trupul nostru și nu a despărțit în două, dar despărțirea n'a putut fi eternă. Ori noi peste Carpați cu anexarea fraților oprimați, ori ei peste Carpați, cu umilirea și vasalitatea noastră.

In asemenea împrejurări, chiar de am fi siguri de înfrângerea Franco - Englezilor, chiar dacă ai fi sigur de sdrobirea ta și încă, din datorie către munca de 1800 de ani a generațiilor cari au fost, din răspundere către nesfârșitul lanț al generațiilor ce au să vie și tot ar trebui să spunem: să murim cu arma în mână pentru românism, decât vasali și umiliți".

Tot el, la 16 Decembrie 1915, în Adunarea Deputaților, spunea:

„Fiecare popor are dreptul să-și trăiască viața lui, să și-o trăiască întreagă, cu toți ai lui, fiindcă numai așa poate și el să creeze o civilizație a lui, care să intre în armonia tuturor celorlalte civilizații. Acest drept îl simte fiecare popor, acest drept este dreptul primordial, și deaceea poporul român a înțeles totdeauna, câte odată poate inconștient, altă dată conștient, că de o mie de ani s'a pus o problemă între el și Unguri: ori Ungurii până în vârful Carpaților și de acolo dominându-ne pe noi; ori noi așezați în cetățuia Transilvaniei, și de acolo dominând Pusta Ungurească; altfel nu se poate".

Astfel vorbeau oamenii, cari au zămislit și realizat România Mare și au găsit ascultare la concetățenii lor, cari i-au urmat și au realizat visul secular al Unirii tuturor Românilor.

AȘA A FOST ROMANIA DE ALTA DATA.

A fost, și conducători și conduși, o generație mare.

In zadar douăzeci de ani, s'a strigat în această tribună: că propaganda ungurească a deschis o prăpastie înaintea noastră și că Românii trebue să-și deschidă ochii. Nimeni nu a voit să audă și de aceea, suntem azi, unde suntem.

Dar se vede că ne-a fost dat să suferim. Progresul se face din suferințe. Nu este om întreg, care să fi devenit întreg, fără să fi suferit în viața lui. Nu este un suflet mare, care să fi eșit mare altfel, decât din chinuri repetate. N'ar fi scris DANTE cum a scris „DIVINA COMEDIE", dacă n'ar fi fost torturat în existența lui.

Să nădăjduim că din suferința actuală, va naște și cumințenia, și drumul de urmat și mântuirea noastră; altfel, vorba lui Eminescu:

„Floare albastră, floare albastră,
A murit mândria noastră".

STELIAN POPESCU"

IN ARDEALUL RĂPIT

Piața din Oradea

PENTRU JUDECATA OPINIEI PUBLICE

PREFAȚĂ LA PLANUL GENERAL DE REORGANIZARE A ARMATEI

BUGETUL. — (Continuare)

Care este soluția, fiindcă trebue să fie una.

Ei bine este.

Din două una: ori se sporește cu 1—2 miliarde bugetul armatei, ceeace nu văd posibil; ori se întrebuințează rațional mijloacele financiare, care se pun astăzi la dispoziție, ceeace este posibil.

Să avem deci curajul să reducem birocrația și să deparazităm oștirea.

In modul acesta se vor micșora cheltuelile de personal, în avantajul materialelor și instrucției și se vor creia posibilități normale de înaintare a elementelor valoroase, a căror cale este astăzi blocată de elementele parazitare, cari au înfundat Comenduirile, Cercurile de Recrutare, birourile, etc., etc.

Cu sistemul aplicat până astăzi de a împinge la fiecare presiune a presei sau a cluburilor, elementele dela bază către vârful piramidei, am deplasat centrul ei de gravitate. Toți refugiindu-se cu precipitare către vârf au făcut gol în jos.

De aci necesitatea de a înmulți numărul elevilor în școlile militare.

Este cauza care a făcut ca bugetul personalului să treacă, în 10 ani, dela 30% la 70%. Dacă continuăm astfel reeditâm, pe spinarea apărării naționale, clasicul sistem al sacului, în care cu cât torni cu atât este mai gol.

Trebue să avem curajul să răsturnăm și în această privință piramida.

Baza ei trebue să fie serioasă. Pentru aceasta cei mai mulți ofițeri trebue să fie în josul, iar nu în susul ei.

Trebue însă, printr'o lege sănătoasă a selecționării ofițerilor și mai ales prin aplicarea ei cu metoda reclamată de dreptate, de egalitate, de respectarea meritului și de înlăturarea favoritismului, să se asigure scurgerea lentă, ordonată și continuă, iar nu sacadat ca astăzi, către vârful ierarhiei numai a elementelor bine selectionate.

Principial numai 40% din fiecare promoție ar trebui să pășească pe treapta ofițerilor superiori, iar din aceștia numai 15% —20% pe aceia a ofițerilor generali.

Aceasta este proporția respectabilă în țările unde există o conducere și o grije reală pentru respectarea condițiunilor de asigurare a destinelor neamului.

La noi sută la sută din fiecare promoție are pretenția să devină ofițeri superiori și chiar generali.

Aceasta fiindcă, din cauza împrejurărilor turburi, au găsit conducători care să se preteze.

Este, ca în totul și în toate, consecința slăbiciunei. Cu cât se va ceda la pretențiunile individuale, cu atât ele vor crește și cu atât va fi mai greu să le opunem la un moment dat un veto categoric.

Ce s'a petrecut în ultimul timp în privința avansărilor și al ecoului lor este concludent. Trebue schimbat sistemul. Dacă îl continuăm, conducerea căpitanilor va veni și la scurt interval de timp va urma desigur aceia a subofițerilor și soldaților.

Reorganizarea departamentelor militare

Organul de control.—Reducerea numărului atașaților militari.— Măsuri pentru incetarea abuzurilor.—Anchetarea intrebuințării fondului aviației.— Organizarea Marelui Stat Major.— Nu se vor mai face concentrări și rechiziții

Președinția consiliului de miniștri comunică:

In ziua de 25 Septembrie a.c. d. general Ion Antonescu, a convocat la Marele Stat Major pe subsecretarii de stat ai departamentelor militare și pe șeful Marelui Stat Major în ședința de colaborare săptămânală obișnuită, unde pe lângă rezolvarea problemelor curente, a dat directive de lucru și funcționarea Departamentului.

BUGETUL.

Trebue să avem armata posibilităților bugetare. Dela acest principiu trebue să se tragă concluziuni asupra forțelor și capacității noastre de organizare. Tot ce depășește posibilitățile reale ale Statului, nu este viabil.

REORGANIZAREA MINISTERULUI APARARII NAȚIONALE.

Pe lângă Subsecretariatele de Stat existente vor lua ființă, în interesul unei bune gospodării și conduceri:

— Un Subsecretariat administrativ și

— Un Subsecretariat al Marinei, care să grupeze toate comandamentele, direcțiile și serviciile care se ocupă de problema marinei românești.

CONTROLUL.

Controlul nu va mai aparține aceluia care face administrația.

Va exista un organ de control care să depindă direct de conducerea Departamentului apărării naționale.

UN SECRETAR GENERAL PENTRU MINISTERUL APARARII NAȚIONALE.

Pentru conducerea Departamentului apărării naționale este absolut necesar să existe un secretar general, care să functioneze ca organ de coordonare.

S'a încredințat d-lui general Ilie Steflea această însărcinare.

ATAȘAȚII MILITARI ȘI STAGIARII DIN DIFERITE ARMATE STRAINE.

Din motive de economie se vor reduce la strictul necesar Atașații militari de toate categoriile aflați în străinătate.

După propunerile făcute de Marele Stat Major s'au hotărit următoarele:

Se suprimă postul de atașat militar dela Berna și Washington.

La Paris rămâne numai un atașat militar și un secretar.

La Londra rămâne numai un atașat naval și un secretar.

La Roma: Colonelul Corbuleanu va înlocui pe actualul atașat militar.

INCETAREA ABUZURILOR IN ARMATA.

Subsecretariatele au luat măsuri pentru a stabili toate cazurile de abuzuri. Vinovații vor fi pedepsiți exemplar, aplicându-li-se art. 50.

PROBLEMA MORALA ȘI LEGALA.

Subsecretariatele vor prezenta tabele de toți acei cari fiind la conducerea Statului au făcut contracte cu instituții particulare.

Cine a contractat cu particularii în calitate de conducători ai armatei și după aceea au trecut la conducerea instituțiilor cărora le-au aprobat contracte au călcat grav principiile legale. Ei vor răspunde dând și banii înapoi.

PROBLEMA CERCURILOR DE RECRUTARE.

La Cercurile de recrutare vor fi păstrați numai ofițerii necesari. Ele vor fi întărite cu elevi stagiari aflați la Marele Stat Major în ultimul lor an de stagiu.

Inspectoratele teritoriale trebuesc desființate, deoarece și-au dovedit inutilitatea.

FONDUL AVIAȚIEI.

S'a ordonat urgent o anchetă asupra întrebuințării fondului aviației, trăgându-se la răspundere toți vinovații.

CONSTRUCȚII MILITARE.

Tot ce este construcție în țară și în Armată trebue să depindă de Ministerul Lucrărilor Publice, căci aceasta este de domeniul public. Se vor lua măsuri pentru studierea problemei contractelor, anularea unora din ele, modalitatea de anulare. Se vor lua de asemeni măsuri pentru concentrarea stabilimentelor de război.

ORGANIZAREA MARELUI STAT MAJOR.

Marele Stat Major, în afară de un stat major pentru armata terestră, va avea și câte unul pentru aer și marină.

Toate problemele technice se rezolvă la Subsecretariatele respective, acolo unde există și organele technice de specialitate. Statul Major se ocupă numai: de organizare, dotare, mobilizare, instrucție, planuri de operație și de comandament.

Pentru Marină să se revină la organizarea studiată.

Pentru restul armatei să se respecte principiile: nici o dualitate; nimic ce nu trebue la război. Toate comandamentele care la război n'au nici o utilitate trebuesc desființate imediat.

Mobilizații pe loc și pentru lucru. Se va revizui situația mobilizaților pe loc și pentru lucru.

Desconcentrări. Nu se va mai ordona nici o concentrare și nici o rechiziție. Desconcentrările să se continue în măsura în care nu se periclitează siguranța țării. Rechizițiile să fie reduse într'o mare măsură. Serviciile Armatei să fie înlocuite cu mijloace auto.

Se va înființa un birou al denunțurilor. Se vor lua în considerare și cercetare numai denunțurile care vor prezenta seriozitate.

ALTE COMUNICATE IN CORPUL ZIARULUI

Iarna se apropie. Refugiații sunt din ce în ce mai îngrijorați. Ei bat la toate ușile cerând ajutor grabnic și frățească înțelegere pentru suferința lor.

Atragem atenția comisariatului general instituit pentru refugiați, asupra acestei chestiuni de o gravitate excepțională.

Intelegem toate greutățile unei instituții chemată să facă față unei situații excepțional de grele.

Credem, totuși, că e timpul să se lucreze cu grabă, pricepere și cu inimă.

VINERI S'A ȚINUT UN CONSILIU DE CABINET

Ce probleme s'au discutat

Președinția consiliului de miniștri comunică:

Vineri, 27 Septembrie, a avut loc un consiliu de cabinet dela ora 4 la 6.30.

Au luat parte d-nii: general Antonescu, Horia Sima, Mihai Antonescu, M. Sturdza, Gh. Leon, Gh. Cretzianu, general Petrovicescu și N. Dragomir.

S'au discutat următoarele probleme:

1. Situațiunea externă;
2. Problema refugiaților, dându-se soluțiuni pentru toate categoriile de refugiați;
3. S'a hotărit expropriarea tuturor proprietăților rurale ale evreilor cu despăgubiri;
4. Consiliul sesizat de cererile privitoare la unele cazuri născută din aplicarea legii chirilor, a hotărit că la viitoarea legislație peste 6 luni, se va ține seamă de situațiunile speciale.

NU SE AMENAJEAZĂ LA NOI AERODROMURI PENTRU AVIOANE GERMANE

Subsecretariatul de Stat al Aerului și Marinei comunică:

„Se desminte știrea că pe teritoriul României se amenajează aerodromuri pentru avioane germane.

Lucrările de această natură sunt destinate exclusiv unităților de aviație românești".

Sunt interzise taxele benevole la școlile primare

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor, fiind sesizat că unele școli primare obligă părinții la anumite taxe pe care le intitulează „benevole", a dispus riguroasa aplicare a legii, care prin art. 105 prevede că învățământul primar este obligator și gratuit. Orice taxă la școlile primare este interzisă. Directorii cari vor refuza înscrierea copiilor până nu achită aceste „taxe benevole" vor fi sancționați.

LA BERLIN S'A SEMNAT TRATATUL DE ALIANȚĂ DINTRE GERMANIA, ITALIA ȘI JAPONIA

Berlin, 27 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță:

La Palatul cancelariatului, contele Ciano, d. von Ribbentrop și d. Matsuka au semnat un tratat de alianță între Italia, Germania și Japonia.

TEXTUL TRATATULUI

Berlin, 27 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Un pact tripartit, germano-italo-japonez, a fost semnat astăzi în marea sală a noului cancelariat al Reichului.

In prezența Fuehrerului, semnarea pactului a avut loc în cadrul unei ceremonii solemne, la care au luat parte membrii ambasadelor Italiei și Japoniei, numeroși miniștri și conducători politici ai Reichului, reprezentanți ai armatei și ai presei germane și străine.

In numele guvernului Reichului a semnat d. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine; în numele guvernului regal al Italiei, a semnat contele Ciano, ministrul de externe al Italiei; în numele guvernului imperial al Japoniei, a semnat d. Kurusu, ambasadorul Japoniei la Berlin.

Pactul tripartit dela Berlin are următorul cuprins:

„Guvernele Germaniei, Italiei și Japoniei consideră ca o condiție prealabilă pentru o pace de lungă durată ca fiecare națiune să primească în lume spațiul ce i se cuvine. In consecință, ele au hotărît să stea alături și să organizeze colaborarea lor mutuală în marele spațiu asiatic și în teritoriile europene, în care scop ele își propun să creieze și să întrețină o nouă ordine de lucru, capabilă să favorizeze bunăstarea și prosperitatea popoarelor care locuesc aceste teritorii.

In plus, cele trei guverne manifestă dorința de a extinde colaborarea lor și la celelalte națiuni care locuesc în alte părți ale globului și care ar fi dispuse să-și orienteze sforțările într'o direcție asemănătoare, pentru a-și realiza astfel aspirațiile, care în ultima analiză tind la pacea mondială.

In consecință, guvernele Germaniei, Italiei și Japoniei au convenit cele ce urmează:

ART. 1. — Japonia recunoaște și respectă direcțiunea italo-germană în creiarea unei ordini noui în Europa.

ART. 2. — Germania și Italia recunosc și respectă direcțiunea Japoniei în creiarea unei ordini noui în spațiul Asiei Mari din Extremul Orient.

ART. 3. — Germania, Italia și Japonia convin să așeze colaborarea lor pe baza de mai sus. Ele își iau în plus obligația de a se susține mutual, prin toate mijloacele politice, economice și militare, în cazul când una din cele trei părți contractante ar fi atacate de o putere care actualmente nu este încă angajată în războiul european sau în conflictul chino-japonez.

ART. 4. — Pentru aducerea la îndeplinire a prezentului pact, se vor întruni imediat comisiuni tehnice comune, ai căror membri vor fi desemnați de guvernele Germaniei, Italiei și Japoniei.

ART. 5. — Germania, Italia și Japonia declară că acest pact nu schimbă întru nimic statutul politic ce există actualmente între fiecare din cele trei părți contractante și URSS.

ART. 6. — Prezentul pact va intra în vigoare din momentul semnării sale și va rămâne în vigoare timp de 10 ani, începând din ziua intrării lui în vigoare. In cazul când una din ele ar cere-o, înaltele părți contractante vor începe negocieri la timpul potrivit, pentru reînoirea pactului, înainte de data expirării lui".

Pactul, redactat în limbile germană, italiană și japoneză, poartă data de 27 Septembrie 1940 și este semnat de d. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului; contele Ciano, ministrul de externe al Italiei și d. Kurusu, ambasadorul Japoniei la Berlin.

RESTUL TELEGRAMELOR IN CORPUL ZIARULUI